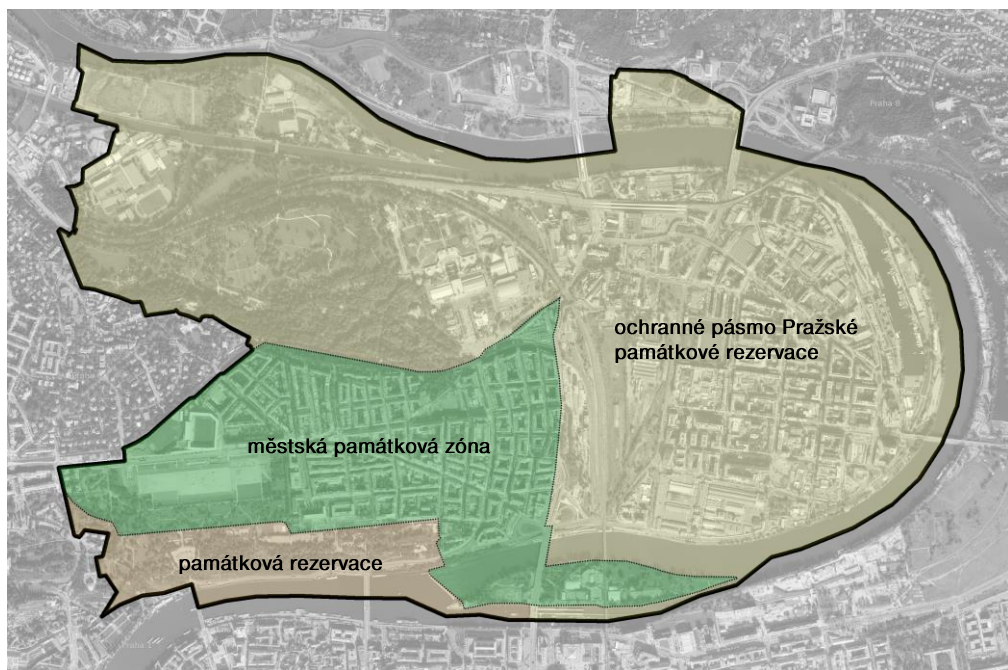

**PRAVIDLA PRO PŮDNÍ VESTAVBY, PŮDNÍ NÁSTAVBY
A NÁSTAVBY OBJEKTŮ V PAMÁTKOVÉ ZÓNĚ NA ÚZEMÍ
MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 7**

Obr. 1 – Památkově chráněná území a ochranné pásmo Pražské památkové rezervace

Památková zóna na území městské části Praha 7 vytváří komponovaný urbanistický celek zahrnující rozsáhlé území horních Holešovic a Bubenče. Tato památková zóna je charakteristická plánovanou blokovou zástavbou převážně z období přelomu 19. a 20. století a byla prohlášena za památkovou zónu vyhláškou hl. m. Prahy ze dne 28. září 1993. Střešní krajina je důležitým aspektem při ochraně pražských panoramat a je jednou ze základních komponent obrazu města. Střecha je nedílnou součástí architektonického a objemového řešení domu a je třeba ji respektovat jako prvek, který se významným způsobem podílí na uplatnění domu v kontextu památkové zóny. Při narůstajícím tlaku na maximální využití podkrovních prostorů za účelem vytvoření nových bytových či jiných ploch narůstá i potřeba ochrany střešní krajiny. Městská část Praha 7 proto vytvořila jednoduchá pravidla pro půdní vestavby, půdní nástavby a nástavby objektů na území městské části Praha 7 v památkových zónách.

Tento dokument byl schválen usnesením Zastupitelstva městské části Praha 7 č.0019/19-Z dne 04. 03. 2019.

OBSAH

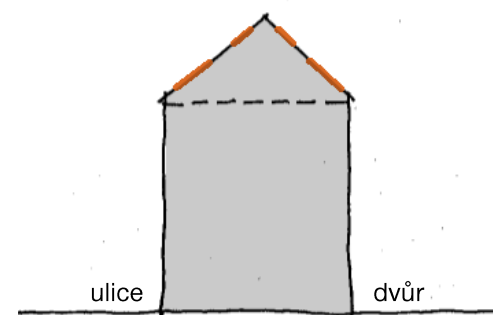
I. Správné zařazení záměru dle druhu střešního zásahu	1
I. 1. Půdní vestavba.....	1
I. 2. Půdní nástavba	2
I. 3. Nástavba objektů.....	3
II. Stupeň památkové ochrany – památková zóna:	4
II. 1. Historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba	4
II. 1. 1. Zachování geometrie půdorysu	5
II. 1. 2. Zachování původního charakteru hmotné skladby	6
II. 2. Urbanistická struktura, uliční interiéry spolu s povrchy komunikací (zejména mozaiková dlažba chodníků, historická komunikační dlažba), charakter objektů a pozemků, architektura objektů a jejich exteriéry, veřejné interiéry včetně řemeslných a uměleckořemeslných prvků.....	8
II. 2. 1. Respektování charakteru zástavby a urbanistické struktury...8	
III. Soulad s územním plánem a platnými technickými předpisy a zákony:	12
III. 1. Denní osvětlení a oslunění bytových domů.....	12
III. 1. 1. Proluka.....	14
III. 2. Stabilizované území dle územního plánu.....	15
III. 3. Doprava v klidu	15
III. 4. Dokumentace včetně širšího kontextu	16
III. 5. Vhodně využitě domy	17
IV. Závěr	18
Zdroje:.....	19

I. SPRÁVNÉ ZAŘAZENÍ ZÁMĚRU DLE DRUHU STŘEŠNÍHO ZÁSAHU

I. 1. Půdní vestavba

Půdní vestavby charakterizuje vestavění nového užitného prostoru do podkrovního prostoru anebo jeho části a (až na výjimku uvedenou v typu a/ následující typologie půdních vestaveb) z vnějšku viditelný projev této adaptace zvětšením stávajících anebo přidáním nových osvětlovacích prvků. Nástavba zpravidla zcela anebo částečně zastírá původní podkrovní prostor, mnohdy eliminuje části krovové konstrukce a přidává do střešních rovin izolační materiál, projevující se nezřídka dílčí, detailní změnou tvaru střechy.¹

Půdní vestavby jsou ve většině případů považovány za možné řešení záměrů vytváření nových užitných prostor v památkové zóně na území městské části Praha 7.

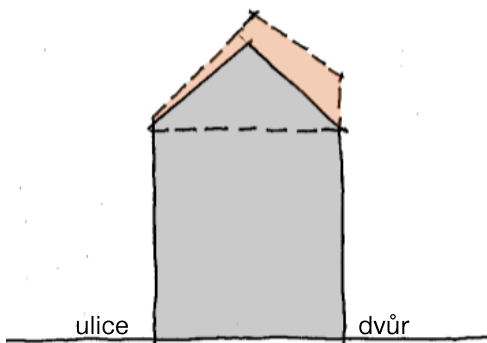

Obr. č. 1 – schématický řez – půdní vestavba

I. 2. Půdní nástavba

Půdními nástavbami rozumíme zvětšení objemu zastavěné plochy a ekonomicky využitelného prostoru stavby změnou krovové konstrukce, zejména zvýšením hřebene střechy, vyosením krovu a půdní nadezdívkou. Půdní nástavby jsou vždy spojeny s výraznou přestavbou podkrovního prostoru, s eliminací jeho historického charakteru a s budováním nových osvětlovacích otvorů. Půdní nástavby mnohdy vedou ke vzniku zcela ahistorických a navíc esteticky nepřijatelných novotvarů ve střešní krajině. Jsou obecně nežádoucí, v mnoha partiích pražské střešní krajiny potom nepřípustné.²

Půdní nástavba je v památkové zóně na území městské části Praha 7 přípustná pouze ve výjimečných případech a za předpokladu důsledného dodržení základních pravidel (viz. dále).

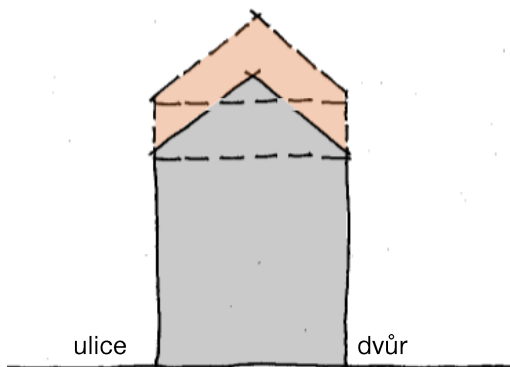

Obr. č. 2 – schématický řez - půdní nástavba

I. 3. Nástavba objektů

Nástavbou objektu rozumíme zvětšení objemu stavby přidáním jednoho či více podlaží pokračujícího v lici fasády, anebo ustupujícího. Nástavba může být realizována nad celým objektem anebo nad jeho částí. Nástavba objektu je spojena zpravidla s likvidací části anebo celé střešní partie stavby a s jejím částečným anebo úplným tvarovým obnovením na vyšší hladině zástavby. Nástavba vždy mění proporce objektu a hladinu zástavby.³

Nástavby objektů jsou ve většině případů považovány za nevhodné řešení záměrů vytváření nových užitných prostor v památkové zóně na území městské části Praha 7. Jedinou výjimku mohou tvořit nástavby objektů doplňující strukturu výškově jednotně řešeného bloku, pokud zároveň nepoškodí architektonické kvality dotčeného objektu. (viz II. 2. 1).

Obr. č. 3 – schématický řez - nástavba objektu

II. STUPEŇ PAMÁTKOVÉ OCHRANY – PAMÁTKOVÁ ZÓNA:

Posláním památkových zón je zachovat a trvale chránit kulturně-historické a urbanisticko-architektonické hodnoty vybraných částí území hlavního města Prahy, aby jako organická součást životního prostředí sloužily kulturním, výchovným, společenským a hospodářským potřebám společnosti.⁴

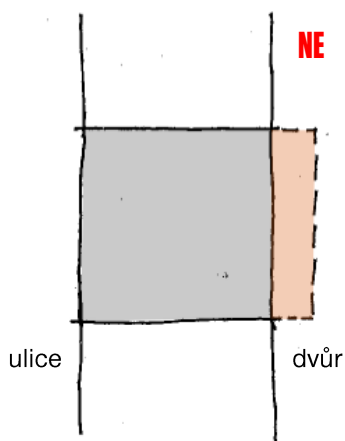
Předmětem ochrany v památkových zónách jsou:

II. 1. Historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba

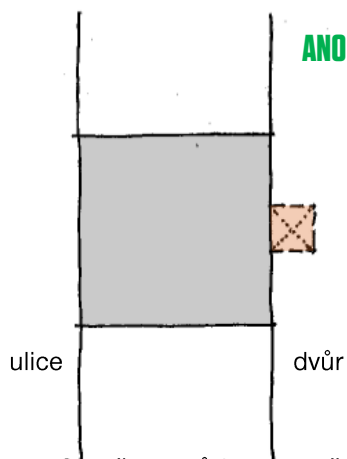
MČ Praha 7 obecně nesouhlasí s nástavbami domů v prostředí památkové zóny, které mění výšku objektu, profil nebo charakter střechy směrem do ulice. Nástavby dvorních partií jsou akceptovatelné pouze ty, které respektují architektonický výraz objektu a které negativně neovlivní užité ani architektonické kvality sousedních objektů.

II. 1. 1. Zachování geometrie půdorysu

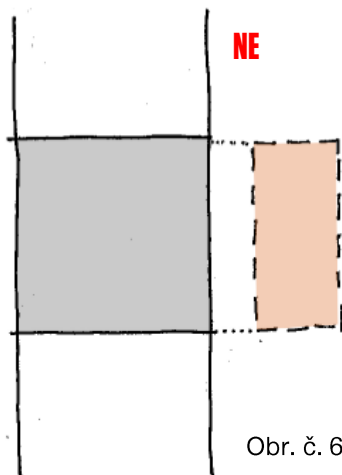
U půdních nástaveb, půdních vestaveb i nástaveb objektů jsou zvětšování či změna půdorysu ve vztahu ke stávajícímu objektu ve většině případů považovány za nepřipustné (obr. 4). Výjimku tvoří přístavba výtahu (obr. 5), která je tvořena lehkým proskleným pláštěm a nezhoršuje světelné podmínky okolních bytů. Řešení přístavby objektů ve vnitrobloku jako součást projektů střešních nástaveb a vestaveb (například objektů sklepů a garáží) je nepřipustné (obr. 6).

Obr. č. 4 – půdorys - změna geometrie

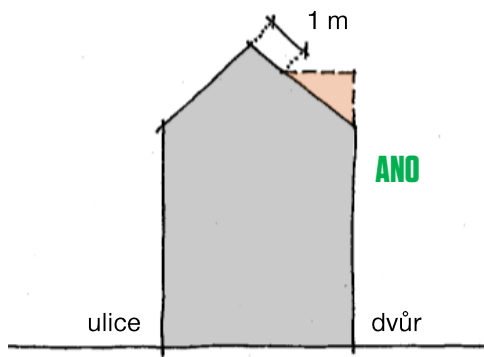
Obr. č. 5 – půdorys - změna geometrie
půdorysu - výtah

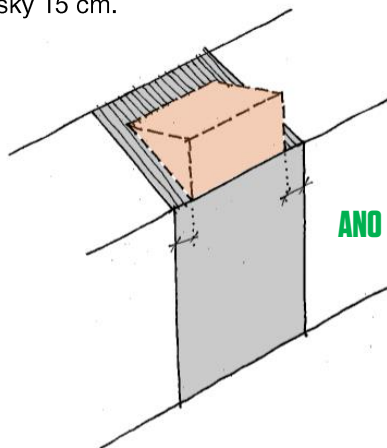
Obr. č. 6 – půdorys – přístavba do dvora

II. 1. 2. Zachování původního charakteru hmotné skladby

Střecha je z hlediska svého tvaru, materiálu, sklonu i výšky hřebene součástí původního architektonického konceptu historického objektu a jako taková musí být respektována. Půdní nástavba je v památkové zóně na území městské části Praha 7 proto přípustná pouze za předpokladu dodržení níže uvedených pravidel. Tvar i charakter střechy směrem do ulice musí být vždy zachován. Pokud dochází k nástavbám směrem do dvora, je požadováno dodržet sklon původní střechy do vzdálenosti 1 m od osy hřebene střechy (obr. 7). V případě zachování historického krovu je možné plošné technologické navýšení střechy z důvodů vložení nezbytných izolačních vrstev až do výšky 15 cm.

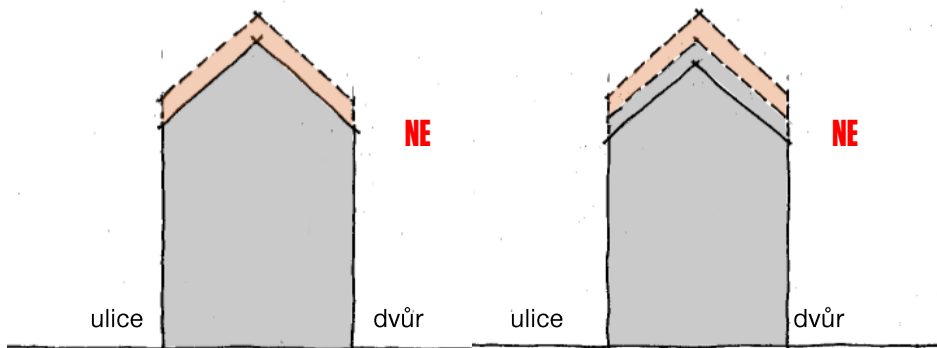
Obr. č. 7 – řez - zachování hřebene střechy

Obr. č. 8 – axonometrie – návaznost na okolní zástavbu u dvorních nástaveb

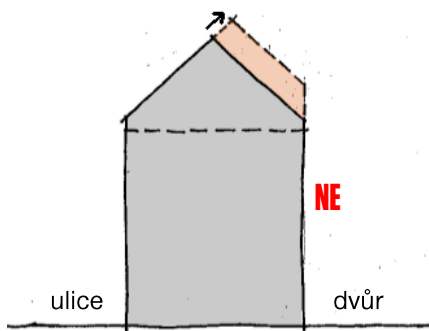
V případě vytvoření dvorní nástavby, je požadováno, aby byl zachován pás šikmé střechy o šířce jedné krokve, minimálně však 1 metr, který navazuje na sousední domy, jak je naznačeno na obr. 8.

Zvedání uliční římsy je v zásadě nepřijatelné (obr. 9). Jedinou výjimku tvoří nástavby objektů doplňující chybějící strukturu bloku (viz II. 2. 1). Jako nežádoucí zásah je považována změna polohy hřebene střechy navazující na hřebeny střech přilehlých domů (obr. 10, 11). Nástavby nástaveb objektů jsou na území městské části Praha 7 nežádoucí (obr. 12).

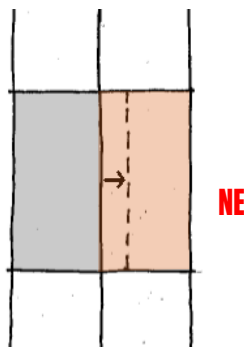

Obr. č. 9 – řez - zvedání uliční římsy

Obr. č. 12 – řez - druhotné nástavby

Obr. č. 10 – řez - ovlivnění hřebene střechy

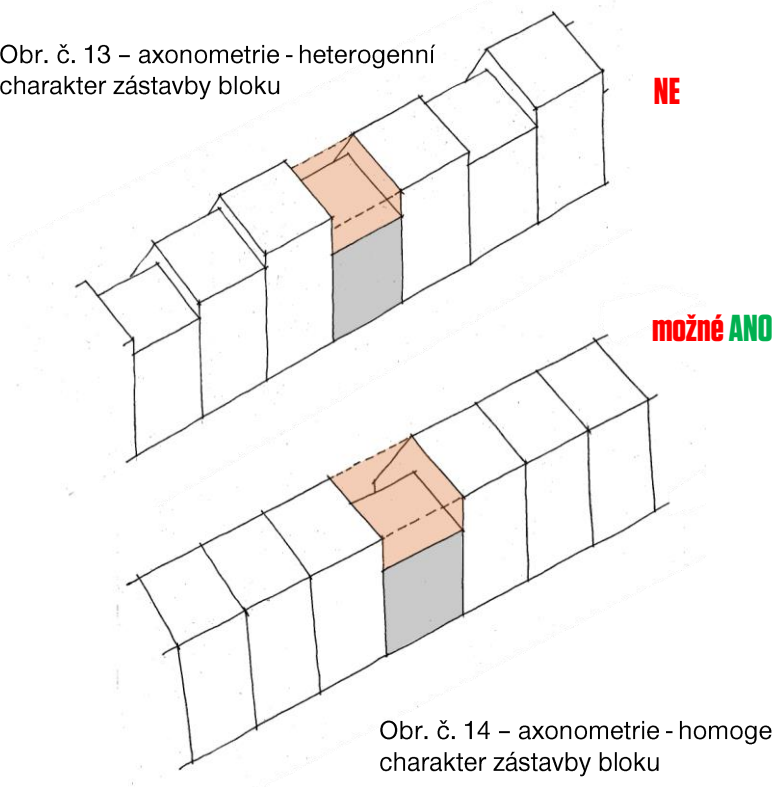
Obr. č. 11 – půdorys - ovlivnění hřebene střechy

II. 2. Urbanistická struktura, uliční interiéry spolu s povrchy komunikací (zejména mozaiková dlažba chodníků, historická komunikační dlažba), charakter objektů a pozemků, architektura objektů a jejich exteriéry, veřejné interiéry včetně řemeslných a uměleckořemeslných prvků

II. 2. 1. Respektování charakteru zástavby a urbanistické struktury

Urbanistické hledisko je proto vedle hlediska objektového rovnocenným hlediskem památkové ochrany střech a střešní krajiny. ⁵ U půdních nástaveb, půdních vestaveb i nástaveb objektů je sledovaným hlediskem rovněž charakter okolní zástavby. Na obrázcích obr. 13, obr. 14, obr. 15, obr. 16, obr. 17 jsou naznačeny základní zjednodušené zásady dostaveb objektů, dle kterých městská část Praha 7 postupuje.

Obr. č. 13 – axonometrie - heterogenní charakter zástavby bloku

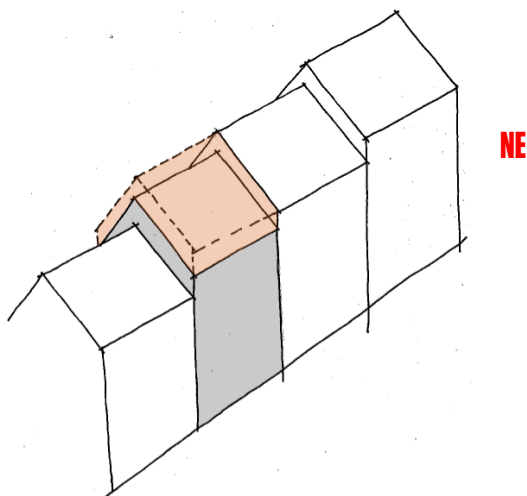

Obr. č. 14 – axonometrie - homogenní charakter zástavby bloku

Vždy je však třeba přistupovat k záměru individuálně.

*Homogenizace různých výškových úrovní města je zásadně nepřipustná. Dostavba do jediné a jednotné výšky hlavní římsy, anebo střešního hřebene v případě nástaveb a novostaveb není žádoucí, pokud okolní zástavba, zejména a zvláště domovní blok, konstantní výšku striktně nedodrží.*⁶

Nižší historické objekty jsou důležitým dokladem architektonického vývoje čtvrti a jako takové musejí být respektovány. Případná nástavba objektu dorovnávací jednotnou výšku bloku je možná pouze v případě, že dotčený objekt nevykazuje zjevné architektonické hodnoty (dochované historické průčelí završené římsou a původní střechou, malebná kompozice historické stavby) a jeho navýšení nenaruší architektonické kvality okolí. Ve svažitém terénu je požadováno zachování charakteristického pravidelného odstupňování výšek budov v bloku. Při nepatřičných zásazích do střešní krajiny dochází k narušení této pravidelnosti a k tvorbě nepřiměřeně velkých štítových stěn.

Obr. č. 15 – axonometrie - respektovat charakter zástavby ve svažitých úsecích

(3) *Nástavba staveb [§ 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona] je nepřípustná tam, kde by mohlo navrhovanými úpravami dojít k narušení dochovaných historických, urbanistických a architektonických hodnot daného místa nebo k narušení architektonické jednoty celku, například souvislé zástavby v ulici.*

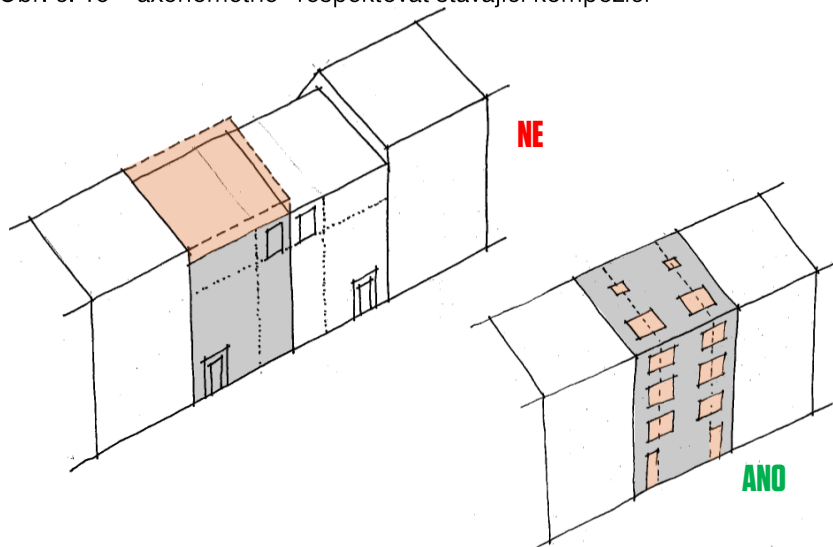
(4) *Změnou stavby [§ 2 odst. 5 stavebního zákona] nesmí být narušeny urbanistické a architektonické hodnoty stávající zástavby.*⁷

Při řešení půdních vestaveb a nástaveb objektů je prvořadý požadavek respektovat dům a jeho architektonický výraz včetně začlenění do kontextu okolních domů a města. Tento požadavek se týká nejen ztvárnění fasády, členění oken, dílčích detailů, ale i výrazu v celku. Pokud jeden a více objektů spolu vytváří jednotně koncipovaný architektonicko-urbanistický celek, je jakékoliv navyšování či měnění sklonu střechy výrazným a ve většině případů nežádoucím zásahem do prostorové a hmotové skladby města.

Do ulice je žádoucí pouze vytváření střešních a ateliérových oken. Vikýře jsou možné pouze v případě, že se již na historické střeše nacházejí, avšak pouze v počtu, velikosti a charakteru dochovaných vikýřů.

*Při tvorbě nových prosvětlujících otvorů, které nová funkce vyžaduje, je třeba dbát, aby plocha otvorů (prosklení + rámy) prosvětlujících prvků v jedné střešní ploše nepřekročila 20 %.*⁸

Obr. č. 16 – axonometrie - respektovat stávající kompozici

Obr. č. 17 – axonometrie respektovat charakter domu

II. 2. 2. Uliční interiéry spolu s povrchy komunikací (zejména mozaiková dlažba chodníků, historická komunikační dlažba)

Pokud v rámci projektů střešních nástaveb a vestaveb dochází k stavebním úpravám celého objektu a tedy i zásahu do prostoru komunikace, požaduje MČ Praha 7 nahradit na náklady investora stávající povrch chodníku v prostoru před řešeným objektem povrchem z dlažby "Pražská mozaika", pokud tomu již tak není, ve vzoru dle konzultace s příslušným orgánem památkové péče.

III. SOULAD S ÚZEMNÍM PLÁNEM A PLATNÝMI TECHNICKÝMI PŘEDPISY A ZÁKONY:

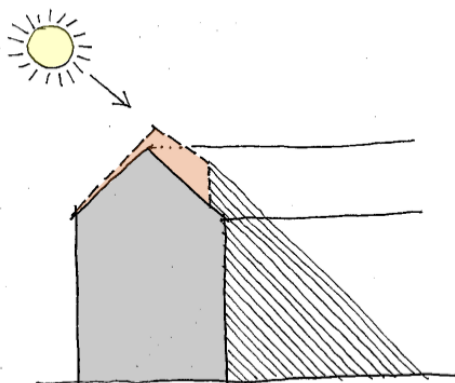
III. 1. Denní osvětlení a oslunění bytových domů

U všech půdních nástaveb, půdních vestaveb i nástaveb objektů musí být dodržen požadavek normy na denní osvětlení a proslunění domů. Dle ČSN 73 05080-1 platí, že:

4.7.3 Při navrhování denního osvětlení budovy se posuzuje nejen současný stav okolí, ale také možnost pozdějších změn v případě realizace výstavby podle podmínek územního rozhodnutí nebo podle regulačního plánu. Jsou-li pro posuzované území schváleny. Nejsou-li tyto podklady k dispozici, pak při navrhování denního osvětlení vnitřních prostorů určených pro trvalý pobyt lidí se doporučuje předpokládat stínění souvislou překážkou, která má z nejnižší položeného podlaží s tímto trvalým pobytem úhel stínění podle tabulky B. 1 s výjimkou případů, kdy je v budoucnosti venkovní stínění v tomto úhlu vyloučené.

4.7.4 Při doplňování stávající souvislé zástavby výstavbou v prolukách, popř. formou nástaveb a přístaveb se při posuzování vlivu nové stavby na stínění okolních budov považuje za vyhovující stav stínění, který by byl při úplné souvislé zástavbě (výšková úroveň zástavby, půdorysný rozsah apod.) podle podmínek uvedených v čl. 4.7.3.⁹

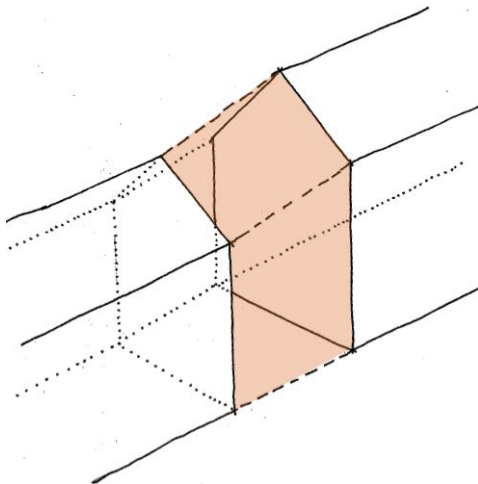
Vždy je třeba prověřit u záměru vliv nové výstavby na stávající okolní zástavbu z hlediska oslunění a denního osvětlení. Pro posouzení denního osvětlení na území městské části v památkové zóně platí kategorie 3 - prostory s trvalým pobytem lidí v souvislé řadové zástavbě v centru měst ($D_w=29\%$) a je požadováno ve výpočtu pracovat s materiály, které určí Odbor památkové péče MHMP a které jsou v místě obvyklé.

Obr. č. 18 – řez - denní osvětlení a oslunění

Novelizací PSP byl v roce 2018 zrušen požadavek na oslunění. Tato skutečnost se však netýká vlivu na okolní zástavbu, která je dána § 1013, 89/2012 Sb., Občanský zákoník.

Na obrázku 19 je znázorněna podoba úplné souvislé zástavby, kdy není třeba požadovat studii oslunění a osvětlení. Pokud střešní nástavba nebo nástavba objektu přesáhne tento vyhovující stav (obr. 18), je třeba doložit, že záměrem nejsou zhoršeny světelně technické podmínky stávajících bytů. Tento požadavek je upřesněn rozsudkem městského soudu ve znění: *Při posuzování vlivu stavby na stavby okolní platí zásada, že obytné místnosti, které normovým hodnotám vyhovují před realizací, musí těmto hodnotám vyhovovat i po realizaci stavby a v obytných místnostech, které již před realizací stavby normovým hodnotám nevyhovují, se nemá po realizaci navrhované stavby tento stav zhoršit. Norma nedává v případě prohloubení současného nevyhovujícího stavu prostor pro posouzení, zda lze toto zhoršení označit za přiměřené, nebo nikoli; zakazuje zhoršení jakékoli.*¹⁰ Vyhovující stav znázorněný na obrázku 19 lze uvažovat, pouze pokud se jedná o nástavbu, která řeší zástavbu proluky (viz kapitola III. 1. 1). Vytvoření této umělé úplné souvislé zástavby není např. možné v případě schodovitě uskákaných domů ve svažitém terénu (obr. 15).

Obr. č. 19 – axonometrie - souvislá zástavba

III. 1. 1. Proluka

Dle PSP se prolukou rozumí: *chybějící část zástavby, a to:*

- 1. blok nebo část bloku dosud nezastavěný v území jinak převážně zastavěném, určený k zastavění, nebo*
- 2. nezastavěná nebo částečně zastavěná část pozemku nebo souboru pozemků včetně nároží ve stávající zástavbě, určená k zastavění, vymezená stavebními čarami a hranicemi sousedních pozemků zastavěných nebo k zastavění určených;¹¹*

Ve stabilizovaných územích lze většinu zástavby považovat za úplnou souvislou zástavbu a jen ve výjimečných případech je třeba tuto zástavbu doplňovat. Obecně lze říct, že běžná zástavba na území městské části Praha 7 v památkové zóně je 4 – 6 podlažní a tyto stavby není možné za proluku považovat. V případě objektů nižších je vždy nutné přihlédnout k charakteru zástavby, urbanistické struktuře a stávajícím hodnotám výškové hladiny uvedeným v Územně analytických podkladech hl. m. Prahy.

III. 2. Stabilizované území dle územního plánu

Zástavba Prahy 7 vznikala jako komponovaný celek, kdy veškerá kapacita veřejné a dopravní vybavenosti byla stanovena pro navržené objemy staveb. Další navyšování objemů residenčních kapacit v území limituje možnosti zajištění potřebné občanské vybavenosti pro všechny obyvatele městské části.

Pokud dle platného územního plánu spadá objekt stavebního záměru do stabilizovaného území, znamená to, že stavební záměr by měl představovat pouze dotvoření a rehabilitaci stávající urbanistické struktury a nikoliv její zásadní proměnu nebo neúnosné navyšování. *Ve stabilizovaném území není stanovena míra využití ploch. Z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti.*¹²

III. 3. Doprava v klidu

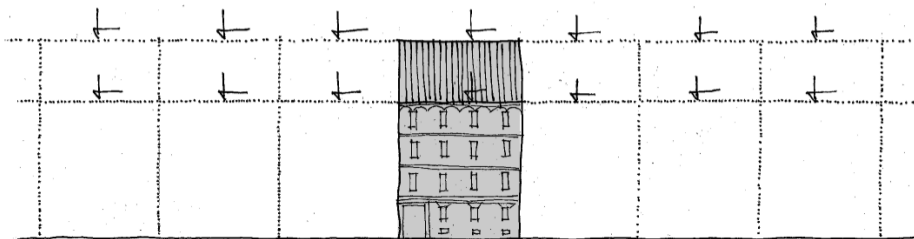
Další navyšování objemů residenčních kapacit v území dále zatěžuje již dnes přetížené kapacity pro dopravu v klidu. Dle Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy; Pražské stavební předpisy (dále jen PSP) je stanoven požadavek na výpočet parkovacích stání, který je potřeba splnit. Z tohoto požadavku je dle § 83 PSP možné požádat o výjimku, avšak tato výjimka musí dodržet podmínky stanovené § 169 stavebního zákona a musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. MČ Praha 7 zastává názor, že pokud není možné tato místa zajistit stavebními úpravami stávajícího objektu ani je realizovat na pozemku stavby, většinou není účel záměru v souladu s obecnými požadavky na výstavbu a není tedy vhodný pro dané území (viz. Vyhláška 10/1993 článek 4 písm. b) *využití prostorů, ploch, území a staveb v památkových zónách musí být v souladu s jejich charakterem, architekturou, kulturní hodnotou, kapacitními a technickými možnostmi.*¹³

V památkových zónách také není možné postupovat dle §1, odst. 3 a 4, PSP a odvolávat se při nesplnění požadavků dopravy v klidu na závažné územně technické a stavebně technické důvody, neboť v památkových zónách je dle čl. 4, Vyhlášky hl. m. Prahy č. 10/1993 možná stavební činnost pouze pokud je v souladu s technickými a kapacitními možnostmi území.

Vzhledem k těmto skutečnostem je v takových případech požadováno smluvní zajištění parkovacích stání v blízkosti řešeného objektu, aby byly splněny požadavky na dopravu v klidu, případně zmenšení rozsahu úprav, tak, aby byly v souladu s technickými a kapacitními možnostmi území.

III. 4. Dokumentace včetně širšího kontextu

Vzhledem důležitosti role charakteru okolní zástavby u půdních vestaveb, půdních nástaveb a nástaveb objektů při posuzování záměru upozorňujeme na požadavek vyhlášky č. 499/2006 Sb. ve znění novely č.62/2013 Sb. o dokumentaci staveb, přílohy č. 1 o rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, má být součástí dokumentace *pohled dokumentující začlenění stavby do stávající zástavby nebo krajiny*¹⁴, aby byla dostatečně patrná návaznost na okolní zástavbu. Vždy je vyžadováno frontální zachycení kontextu navrhované úpravy se zobrazením výšky říms a střech u minimálně tří domů na každé straně plánovaného záměru.

Obr. č. 20 – pohled – dokumentace včetně širšího kontextu

III. 5. Vhodně využité domy

Obecně lze říci, že MČ Praha 7 preferuje stav, kdy nedochází k narušení střešní krajiny v prostředí památkové zóny vlivem zvyšování výškové úrovně objektů, profilů, úhlů nebo charakteru střech a vícepatrových nástaveb do dvorních částí objektů. Na základě mezinárodní Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy, která v čl. 11 zavádí povinnost *podporovat využívání chráněných statků s ohledem na potřeby současného života, a adaptaci starých budov pro nové účely, je-li to vhodné při respektování architektonického a historického charakteru dědictví* ¹⁵, je přípustné, aby k adaptaci docházelo a to i na úkor částečného narušení střešní krajiny. MČ Praha 7 však požaduje, aby tyto zásahy představovaly objektivní přínos nově vytvořených prostor pro řešený objekt i městskou část. Z toho důvodu jsou nepřijatelné zásahy narušující stávající střešní krajinu, které vytváří neobyvatelné prostory či sklady a tedy vhodně neslouží novým účelům.

Dále pro záměry v památkových zónách platí tato podmínka: „*veškeré úpravy prostorů, ploch, území a staveb musí směřovat k jejich estetickému, funkčnímu, technickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení s ohledem na charakter památkových zón*“. ¹⁶ Ve stabilizovaném území v památkové zóně musí záměrem docházet k obohacení kvality území a musí být přihlédnuto k zájmům společnosti a celku před zájmy jednotlivců.

IV. ZÁVĚR

Všechna tato výše uvedená pravidla mají charakter obecné povahy, proto je nelze aplikovat na všechny půdní nástavby, půdní vestavby a nástavby objektů. Existují výjimky, které však musí být dostatečně odůvodněny. Okolní nevhodné nástavby, které tyto zásady nesplňují, nemohou být argumentem pro jejich další překračování. Stejně tak nepřijatelný je argument, že záměr „není vidět“. *Střechy a střešní partie staveb, včetně podkrovních prostorů u objektů šikmostřešných a střešních ploch či teras u objektů plochostřešných, vytvářejí urbanistickou dimenzi, „patro“ města, analogické městskému podzemí, anebo například fasádám. Střešní krajina je z tohoto hlediska vrstvou městského organismu, objektivně prostorově danou, která má vlastní strukturu a dynamiku danou charakterem zástavby. Tato struktura je relativně nespojitá a je nezávislá na pozorovateli a pozorovacích místech. Památková ochrana z takto zaměřeného hlediska chrání střešní krajinu jako objektivně danou prostorovou strukturu, bez ohledu na viditelnost nového zásahu a jeho místo ve vnímatelné kompozici celku.*¹⁷

V případě záměrů, které mírně překračují výše uvedená pravidla nebo se nacházejí v místě, kde okolnosti znemožňují doporučená řešení, a přesto se jedná o záměry, které představují pro území objektivní přínos z pohledu estetického, funkčního, technického, kulturního a společenského a nenarušují charakter památkových zón, je možné takové projekty předložit po konzultaci s Odborem rozvoje urbanismu, architektury a veřejného prostoru na posouzení Komisi rozvoje urbanismu, architektury a veřejného prostoru, která je poradní orgán Rady MČ Praha 7 a která se podílela na tvorbě těchto pravidel.

Zdroje:

1. PhDr. Josef Holeček; Metodika pro posuzování nástaveb, půdních vestaveb a ochranu střešní krajiny; Praha 2004; 7.3.2
2. PhDr. Josef Holeček; Metodika pro posuzování nástaveb, půdních vestaveb a ochranu střešní krajiny; Praha 2004; 7.3.3
3. PhDr. Josef Holeček; Metodika pro posuzování nástaveb, půdních vestaveb a ochranu střešní krajiny; Praha 2004; 7.3.1
4. Vyhláška 10/1993; Sb hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany; čl. 2
5. PhDr. Josef Holeček; Metodika pro posuzování nástaveb, půdních vestaveb a ochranu střešní krajiny; Praha 2004; 2.2
6. PhDr. Josef Holeček a kol.; MHMP OPP; Koncepce účinnější péče o památkový fond v hlavním městě Praze; Praha 2001; B/2/3.
7. Vyhláška 501/2006 Sb.; Vyhláška o obecných požadavcích na využívání území ve znění vyhlášek č. 269/2009 Sb., č. 22/2010 Sb., č. 20/2011 Sb. a č. 431/2012 Sb.; § 23 Obecné požadavky na umístování staveb
8. Prosvětlovací prvky střech a vikýře, Příručka památkové péče, aktualizace 2016
9. ČSN 73 0580 – 1 Denní osvětlení budov – Část 1: Základní požadavky
10. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2011;
11. Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy; Pražské stavební předpisy platné ze dne 30. 5. 2016; § 2, r)
12. Regulativy platného územního plánu; prostorová regulace
13. Vyhláška 10/1993; Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany; čl. 4, b)
14. Vyhlášky č. 499/2006 Sb. ve znění novely č.62/2013 Sb. o dokumentaci staveb
15. Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, čl. 11
16. Vyhláška 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany; čl. 4 c)
17. PhDr. Josef Holeček; Metodika pro posuzování nástaveb, půdních vestaveb a ochranu střešní krajiny; Praha 2004; 3.1.1